

imod hørt noget om, at den Vedligeholdelse, der paahviler Civillisten og de enkelte Brugere af de kongelige Slotte, saaledes som det er bestemt i Lovforslaget, hviler paa Civillisten overfor Staten og hviler altsaa ikke paa Prins Valdemar.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen). Det ærede Medlem mente, at i Tilfælde af, at Kongen skulde dø før Prins Valdemar, vilde Prins Valdemar ikke være sikker paa at beholde Bernstorff Slot. Nu, for Liv og Død raader ingen af os, men det er min Overbevisning, at ogsaa i saa Tilfælde vilde Lovgivningsmagten stille sig loyalt, og jeg tror i Virkeligheden ikke, at nogen her i sit Hjerte vilde drage i Tvivl, at Lovgivningsmagten ikke vilde fratage Prins Valdemar det Slot, som hans Fader har ønsket, han skulde beholde, og som Lovgivningsmagten har stemt for skulde overlades ham.

Martin Madsen: Overfor den højtærede Konseilspræsident vil jeg blot sige, at der er intet Menneske, der kan vide, hvad man om en 10—20 Aar vil gøre i en Sag af denne Art. Faktum er jo dog, at Prins Valdemar ikke har Besiddelsesrét længere, end den nuværende Konge lever.

Til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), som formodentlig har været med til at slutte disse Aftaler — jeg forstaaer, at det maa være Grunden til, at han føler sig foranlediget til at tage Ordet overfor mine Bemærkninger, som dog ikke vare rettede til ham —, vil jeg sige, at slige Aftaler, hvad enten de ere truffene paa den ene eller den anden Maade, absolut ikke ere bindende for Tinget og aldrig kunne være det. Desuden er der jo ingen af de efterfølgende Generationer, der kan vide noget om, hvilke Aftaler Finansudvalgets Medlemmer paa deres Grupper Vegne paa et givet Tidspunkt have fundet paa at knytte. Det, man kan sige, er, at de maa være bindende for den vedkommende Konseilspræsident paa dette Tidspunkt, saa længe han var Konseilspræsident. Mere kan jeg ikke indrømme.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen). Han mente, at 1 Mill. Kr. til Frederik VIII. ikke var det samme som den Million, der blev bevilget i 1863 til Christian IX. Kon-

junkturerne havde forandret sig siden da. Med andre Ord, det var dyrere at leve nu, saaledes at 1 Mill. Kr. nu betød en Formindskelse af Kongens Indtægt. Det tror jeg ikke, man kan sige. Her, hvor der er Tale om saa høje Indtægter som 1 Mill. Kr., have Konjunkturerne ikke noget at sige. Det betyder ikke noget, om Brød, Flæsk eller Smør maaske er lidt dyrere til den ene Tid eller den anden, naar Indtægten er saa stor. Det kunde derimod med ganske anderledes god Grund være nævnt forleden Dag, da man talte om Lønforhøjelse til Vaagekonerne, hvor Talen var om en Dagløn af 1 Kr. 30 Ø.; der komme Konjunkturerne til at spille ind, om Rugbrød koster lidt mere eller mindre, men det faar ingen Indflydelse, naar Talen er om en Lønning paa 1 Mill. Kr., som Flertallet har foreslaaet, eller 120,000 Kr., som vi have foreslaaet.

Saa mente den ærede Ordfører, at hvis disse Repræsentationsudgifter skulde bevilges paa Finansloven, kunde det give Anledning til Konflikt, og han ønskede ikke, at der skulde komme Konflikt mellem Rigsdagen og Kongemagten. Det ønsker jeg heller ikke, jeg tror ogsaa, at dette Spørgsmaal kunde ordnes fredeligt uden Konflikter, men Venstre har ellers ikke været saa bange for at træde i Konfliktforhold til Kongemagten. Vi saa, hvorledes Venstre — det er oplyst her i Dag — Aar efter Aar har henlagt et Lovforslag om Prinsesseudstyr. Jeg synes, det er en stærk og tydelig Maade at tilkendegive sin Opposition paa, at man Aar efter Aar begraver og nægter at fremme et saadant Forslag. Men jeg ved godt, at der er sket en meget betydelig Forandring; siden har Venstre forandret sin Stilling overfor Hoffet, saa at det nu gerne yder Bevillinger, som det tidligere har nægtet. Der kunde ogsaa anføres andre Eksempler. Saa vidt jeg erindrer; var der i flere Aar en Konflikt oppe mellem Folketinget og Hoffet. Det drejede sig, saa vidt jeg erindrer, om en Strandmark ude ved Charlottenlund Slot, som var bleven tillagt Kronprinsen, og som Venstre krævede, at der skulde erlægges Leje af, hvilket Regeringen ikke vilde gaa med til. Det er ikke noget nyt, hvis Venstre traadte i Konflikt til Kongehuset, thi det har gjort det tidligere, og det har altsaa ikke Rét til at anføre det Argument her.

Dinesen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) brugte